

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.,** zastoupeného Mgr. Františkem Drlíkem, advokátem, se sídlem nám. Míru 9, Šumperk, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje,** se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, zastoupenému JUDr. Petrem Ritterem, advokátem, se sídlem Riegrova 12, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 1. 2011, č. j. 38 Cad 1/2007 - 200,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi Mgr. Františku Drlíkovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 960 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě žalobu rukou psanou a zčásti nečitelnou ze dne 2. 1. 2007, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 12. 2006, č. j. KUOK 126697/2006, sp. zn. KÚOK/121233/2006/OSV - SP/7204/SD - 249, o vyloučení úřední osoby z projednávání a rozhodování ve věci přiznání dávky sociální péče. Současně žalobce

požádal, aby mu byl ustanoven zástupce pro řízení o žalobě před krajským soudem advokát z Prahy - Tomáš Sokol.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 19. 7. 2007, č. j. 38 Cad 1/2007 - 12, návrh žalobce na ustanovení zástupce pro žalobní řízení zamítl. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost a zároveň vznesl námitku podjatosti vůči soudcům Nejvyššího správního soudu. Usnesením ze dne 30. 1. 2008, č. j. Nao 8/2008 - 47, Nejvyšší správní soud rozhodl o námitce podjatosti tak, že v rozhodnutí uvedení soudci nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 123/2007. O podané kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 6 Ads 123/2007 - 53, tak, že ji zamítl. Usnesením krajského soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 38 Cad 1/2007 - 14, bylo řízení přerušeno z důvodu probíhajícího řízení u Okresního soudu v Šumperku o zbavení nebo omezení způsobilosti žalobce k právním úkonům. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost a zároveň vznesl námitku podjatosti vůči soudcům Nejvyššího správního soudu. Usnesením ze dne 30. 1. 2008, č. j. Nao 9/2008 - 47, Nejvyšší správní soud rozhodl o námitce podjatosti tak, že v rozhodnutí uvedení soudci nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 123/2007. Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou proti usnesení krajského soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 38 Cad 1/2007 - 14, odmítl usnesením ze dne 20. 3. 2008, č. j. 6 Ads 124/2007 - 57. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 4. 6. 2008, č. j. 38 Cad 1/2007 - 60, rozhodl o pokračování v řízení. Usnesením ze dne 23. 1. 2009, č. j. 38 Cad 1/2007 - 64, vyzval žalobce k odstranění vad podání ze dne 2. 1. 2007 ve věci žaloby a k doplnění tohoto podání. V reakci na tuto výzvu žalobce požádal soud o ustanovení advokáta JUDr. Vohánku. Usnesením ze dne 12. 2. 2009, č. j. 38 Cad 1/2007 - 75, byl žalobci ustanoven zástupcem advokát JUDr. Milan Ostřížek. Žalobce podal proti tomuto usnesení kasační stížnost a požádal, aby mu byl namísto ustanoveného JUDr. Ostřížka ustanoven zástupcem JUDr. Vít Vohánka. Tato kasační stížnost byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2009, č. j. 6 Ads 67/2009 - 96; žalobce poté znovu požádal o změnu advokáta. Soudem ustanovený advokát JUDr. Milan Ostřížek přípisem ze dne 17. 8. 2009 požádal krajský soud o zproštění povinnosti zastupovat žalobce, a to vzhledem k opakovaně vznášeným námitkám ze strany žalobce vůči jeho osobě. Krajský soud v Ostravě ze dne 1. 9. 2009, č. j. 38 Cad 1/2007 - 109, zprostil advokáta JUDr. Ostřížka povinnosti zastupovat žalobce a neustanovil dalšího zástupce z řad advokátů. Toto usnesení, které žalobce napadl kasační stížností, bylo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2009, č. j. 6 Ads 165/2009 - 129, zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení s odůvodněním, že napadené rozhodnutí bylo vydáno soudem, jenž byl nesprávně obsazen. Poté Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 2. 4. 2010, č. j. 38 Cad 1/2007 - 137, v bodě I. výroku zprostil JUDr. Milana Ostřížka, advokáta, se sídlem Stodolní 977/26, Ostrava – Moravská Ostrava, zastupování žalobce. V bodě II. výroku pak krajský soud rozhodl tak, že se žalobci neustanovuje zástupce z řad advokátů. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost, která byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2010, č. j. 6 Ads 50/2010 - 168. Žalobce vznesl námitku podjatosti vůči soudkyni Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslavě Drahošové i dalším soudcům Krajského soudu v Ostravě. Usnesením ze dne 22. 9. 2010, č. j. Nao 82/2010 -

188, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že soudci správního úseku Krajského soudu v Ostravě nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 1/2007.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 1. 11. 2006 na Městském úřadu v Zábřehu, odboru sociálním a zdravotním, žádost o dávku sociální péče. V žádosti uvedl, že žádá o vyloučení pracovníků prvoinstančního orgánu. Usnesením ze dne 10. 11. 2006, sp. zn. 2006/10915/PV - MUZB, rozhodl starosta Městského úřadu Zábřeh tak, že Ing. Bc. A. J., tajemník Městského úřadu Zábřeh, není vyloučen z projednávání a rozhodování věci o přiznání dávky sociální péče v řízení zahájeném žádostí podanou 1. 11. 2006. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo rozhodnutím žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 12. 2007, č. j. KUOK 126697/2006, sp. zn. KÚOK/121233/2006/OSV - SP/7204/SD - 249, zamítnuto. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě žalobu ze dne 2. 1. 2007, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 11. 1. 2011, č. j. 38 Cad 1/2007 - 200, žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 12. 2007, č. j. KUOK 126697/2006, sp. zn. KÚOK/121233/2006/OSV - SP/7204/SD - 249, odmítl. Dále krajský soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Své rozhodnutí o odmítnutí žaloby pro nepřípustnost v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a podle § 68 odst. 1 s. ř. s. krajský soud odůvodnil tak, že žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný rozhodl o námitkách podjatosti vznesených žalobcem, tedy proti rozhodnutí, které je pouze rozhodnutím upravujícím vedení řízení před správním orgánem, jež je podle ustanovení § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučeno ze soudního přezkoumání.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal v zákonné lhůtě kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž v odkazem na ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. žádá zrušit napadené usnesení a současně požádal, aby mu byl ustanoven zástupcem „jeho“ advokát Mgr. František Drlík. Ustanovený advokát, jenž byl stěžovateli ustanoven pro řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 5. 2011, č. j. 38 Cad 1/2007 - 219, a tímto usnesením byl vyzván k doplnění podání stěžovatele ve věci kasační stížnosti ze dne 31. 1. 2011 tak, aby uvedl v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatel rozhodnutí napadá, uvedl konkrétní důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a údaj o doručení napadeného rozhodnutí. Ustanovený advokát k výzvě soudu ve stanovené lhůtě v doplnění kasační stížnosti ze dne 7. 6. 2011 uvedl, že rozhodnutí krajského soudu doručené 19. 1. 2011 napadá v celém rozsahu výroku. K důvodům kasační stížnosti zástupce stěžovatele výslovně uvádí, že kasační stížnost podává z důvodů daných ustanovením § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) a § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Uvedl, že se krajský soud neřídil pokyny a právními názory Nejvyššího správního soudu, rozhodnutí bylo vydáno neveřejně, bez jednání, v nepřítomnosti stěžovatele. Podle názoru stěžovatele s odkazem na § 8 odst. 1 s. ř. s. je napadené rozhodnutí vydáno vyloučeným soudcem, který již rozhodoval opět neveřejnými rozsudky v prvotním soudním řízení, a který pouze opisuje původní

argumentaci, která absolutně není pravdivá a nelze se s ní ztotožnit. Stěžovatel rovněž konstatoval, aniž by konkretizoval svá tvrzení, že soud porušil práva stěžovatele zaručená Ústavou ČR – čl. 96 odst. 2 a Listinou základních práv a svobod – čl. 30 odst. 2, čl. 36 odst. 2, čl. 37 odst. 2 a čl. 38 odst. 2. Tato práva jsou podle mínění stěžovatele závazná a mají přednost před zákonem a argumentací soudu. Soud je povinen projednat věc v přítomnosti stěžovatele. Krajský soud v Ostravě porušil při svém rozhodování § 39 odst. 1 a § 64 s. ř. s., a § 83 odst. 1, 2 písm. d) a § 103 o. s. ř. Ustanovený zástupce uvádí, že mu byl jeho klientem udělen výslovný pokyn k tomu, aby uvedenou argumentaci do doplnění kasační stížnosti zahrnul. Svá tvrzení pak stěžovatel prokazuje přiloženými listinami s tím, že vše podstatné je vyznačeno. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 29. 6. 2011 uvedl, že jak napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu, tak i rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, byly vydány v souladu s platnými právním předpisy a navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu z hlediska uplatněných námitek, jakož i ve smyslu ust. § 109 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán").

Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.

Podle ust. § 68 odst. 1 písm. e) s. ř. s. žaloba je nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ust. § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

V souzené věci žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný rozhodl o námitkách podjatosti vznesených stěžovatelem, tedy proti rozhodnutí, které je rozhodnutím upravujícím vedení řízení před správním orgánem, a proto ji krajský soud ve smyslu platné právní úpravy jako nepřípustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Nejvyšší správní soud neshledal důvodnými jednotlivé námitky uváděné stěžovatelem. Stěžovatel neuvádí, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost rozhodnutí krajského soudu. Pokud stěžovatel odkazoval, a to bez jakékoliv konkretizace či upřesnění na jednotlivá ustanovení Ústavy, Listiny základních práv a svobod, s. ř. s. či o. s. ř., pak z jejich pouhého výčtu nelze nijak dovodit, zda k jejich tvrzenému porušení došlo či nikoliv a námitka jejich porušení je proto nedůvodná. Dalším okruhem námitek stěžovatele odpovídajícím důvodům podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bylo přesvědčení stěžovatele, že řízení před soudem bylo zmatečné, neboť je vydáno vyloučeným soudcem podle § 8 odst. 1 s. ř. s., který již rozhodoval opět neveřejnými rozsudky v prvotním soudním řízení. V dané věci podle rozvrhu práci rozhodovala soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová, která nebyla vyloučena z projednávání a rozhodování této věci, jak bylo rozhodnuto pravomocným usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2010, č. j. Nao 82/2010 - 188. Ani tato námitka nebyla shledána důvodnou, neboť důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (myšleno u soudu téhož stupně). Důvodem kasační stížnosti podle stěžovatele je skutečnost, že soud rozhodl neveřejně, v jeho nepřítomnosti. Právo na veřejné projednání nebylo žalobci odepřeno vzhledem k tomu, že ve věci bylo nařízeno jednání na den 11. 1. 2011, žalobci bylo dne 21. 12. 2010 řádně doručeno předvolání k jednání, k němuž se žalobce nedostavil. Soud neshledal důvody pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s. na základě blíže neodůvodněného podání stěžovatele ve věci žádosti o odročení jednání - dopis ze dne 3. 1. 2011, jenž byl adresován do spisu 38 Cad 31/2006, a proto jednal v nepřítomnosti žalobce podle ust. § 49 odst. 3 s. ř. s. Rovněž tato námitka nebyla shledána důvodnou. Důvodnou nebyla shledána ani další námitka stěžovatele, že se Krajský soud v Ostravě neřídil právním názorem a závaznými pokyny Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel neuvádí, jakým konkrétním pokynem či právním názorem se krajský soud měl řídit, a to za situace, kdy v projednávané věci Nejvyšší správní soud nerozhodoval a nerušil rozhodnutí krajského soudu, jenž by byl při dalším rozhodování vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, a důvodem k podání kasační stížnosti by ve smyslu platné právní úpravy mohla být námitka, že se krajský soud závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu neřídil.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že k věcným důvodům, které vedly Krajský soud v Ostravě k odmítnutí žaloby, se stěžovatel nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v postupu Krajského soudu v Ostravě nebylo shledáno pochybení, a proto vzhledem k výše uvedenému byla kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnuta jako nedůvodná.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 Cad 1/2007 - 219 ze dne 20. 5. 2011 pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát Mgr. František Drlík; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému advokátovi požadovanou odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti toliko za jeden úkon právní služby v částce 500 Kč podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a to za doplnění kasační stížnosti ze dne 7. 6. 2011, a jeden režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, jak soudu řádně doložil, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 160 Kč. Požadovanou odměnu za první poradu s klientem /§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu/ Nejvyšší správní soud ustanovenému advokátovi nepřiznal, protože uvedená porada nebyla nijak doložena, přestože v jejím potvrzení ustanovenému advokátovi nemohl nijak bránit větší počet věcí v souvislosti se zastupováním stěžovatele, jak ustanovený zástupce uvádí. Ostatně s ohledem na kvalitu doplnění kasační stížnosti, která je pouze opisem obecných a zjevně nedůvodných námitek stěžovatele, aniž by byly zpochybňovány důvody, jež krajský soud vedly k zamítnutí žaloby, je přiznaná odměna za 1 úkon právní služby zcela adekvátní. Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému advokátovi odměnu ve smyslu platné právní úpravy dané advokátním tarifem a nesnížil ji o 30 % tak, jak ustanovený advokát navrhl ve svém vyjádření ze dne 15. 8. 2011 (snížení sazby mimosmluvní odměny ustanoveným zástupcům pro rok 2011 podle § 12a nebo 12b advokátního tarifu se nevztahuje na soudní řízení správní). Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 960 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu